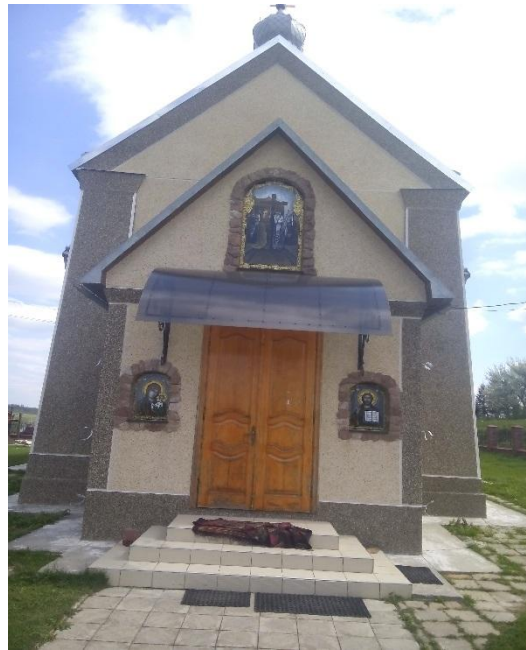
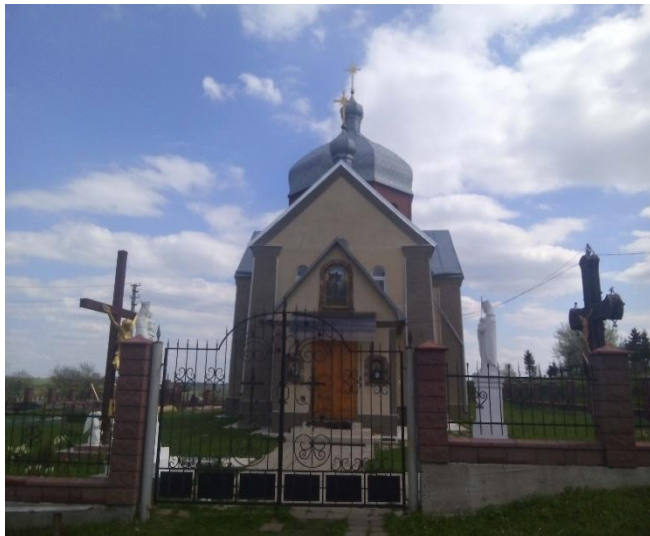

АРХІТЕКТУРНА ПАМ'ЯТКА с. Звижень

Неповторна єдність ландшафту й архітектури, майстерність багатьох поколінь
будівничих,

що без честолюбства довершували геніальне творіння природи кількома
тактовними штрихами, вражали в усі часи.

АРХІТЕКТУРНА ПАМ'ЯТКА с. Звижень

Знання нашої минувшини наповнює та збагачує сьогодення, торує шлях у майбуття.

Ця істина має утверджуватися в небайдужому ставленні окремої людини та суспільства загалом до матеріальних пам'яток старовини,

до їх пізнання, охорони й реставрації, адже охорона та популяризація культурно-мистецької спадщини,

задекларована як складова частина державної політики

АРХІТЕКТУРНА ПАМ'ЯТКА с. Звижень

З літературних джерел відомо, що 1600 року в селі збудовано дерев'яну церкву Воздвиження Чесного Хреста. На початку XVIIIст. вона згоріла. На її місці громадяни поставили у 1729 році з бідності невелику, подібну на капличку церкву.

У 1887 р. стараннями о. Віктора Підсонського громада почала будувати нову святиню. Проект у відомого архітектора, професора Львівської політехніки Юліана Захарієвича, замовив дідич села граф В. Дідушииийкий. Керував будівництвом професор Михайло Ковальчук. Церква була поставлена з дубових брусів, з галереєю довкола і з «попатою» тобто *верандою на поверсі*, призначеною для хору. Вінчали її три бані. На головних *дверях* був напис із датою - 1888 р. Під час Першої світової війни церкву варварськи знищили, розібравши на кріплення окопів. У 1931-1932 рр. майстер Василь Хомицин збудував нову церкву. Вона стоїть на високому горбі в південно-східній околиці села, оточена старими листяними деревами різних порід.

ПАМ'ЯТКИ

с. Звижень

НАЙДАВНІШИМИ АРХІТЕКТУРНИМИ ПАМ'ЯТНИК
ЗВИЖЕНЬ, БЕЗ СУМНІВУ, Є ЦЕРКВИ.

В С.

У ХРАМОВОМУ БУДІВНИЦТВІ СЕЛА ЗВИЖЕНЬ ВПРОДОВЖ
СТОРИЧ СФОРМУВАЛИСЯ СПРАВДІ УНІКАЛЬНІ ТИПИ ХРАМІВ.

ЗАХІДНОУКАЇНСЬКІ ХРАМИ ТИПУ З ДЗВІНИЦЕЮ НА ВХІДНОМУ
ФАСАДІ, ЯК ОСОБЛИВИЙ РІЗНОВИД ТРАДИЦІЙНИХ КУЛЬТОВИХ
БУДІВЕЛЬ, НА ТЕРИТОРІЇ РЕГІОНУ ІСНУВАЛИ ПОРІВНЯНО
НЕДОВГО (XVIII – I-ША ПОЛ. XIX СТ.), УТВОРИВШИ В НАШОМУ
РАЙОНІ НЕВЕЛИКУ КОМПАКТНУ ГРУПУ КУЛЬТОВИХ СПОРУД.

І ЗАВДЯКИ ЦЬОМУ АРХІТЕКТУРНА СПАДЩИНА НАШОГО КРАЮ
МАЄ НАДЗВИЧАЙНО ВЕЛИКЕ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ІСТОРІЇ АРХІТЕКТУРИ
УКРАЇНИ.

ЦЕРКВА “с. Звижень”

Справжньою мистецькою пам'яткою монументальної архітектури є церква ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО ХЕСТА.

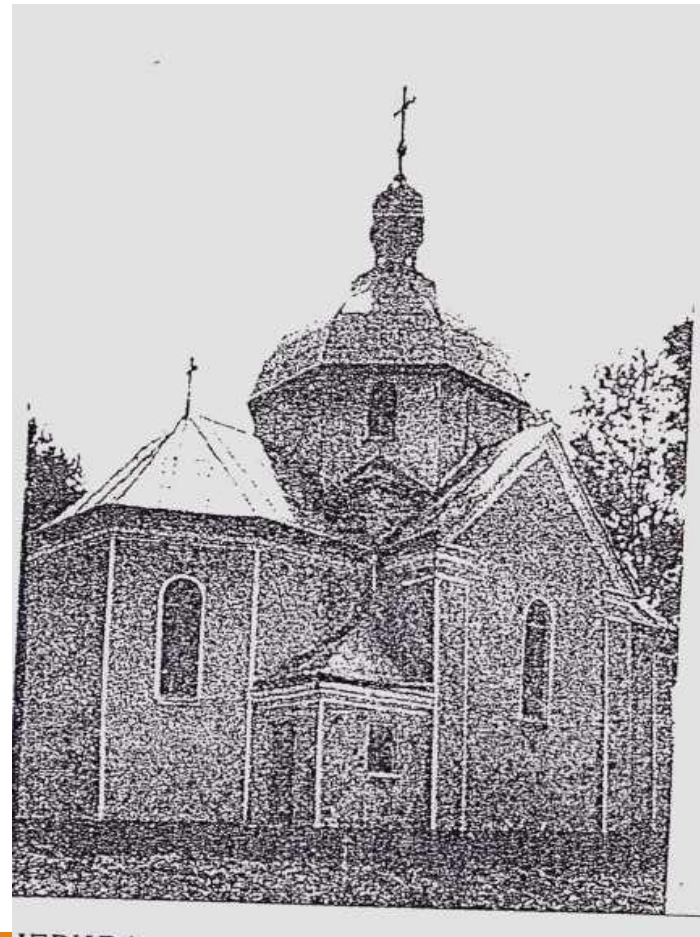
Була розібрана для побудови мосту.

ЦЕРКВА

“Воздвиження Чесного Хреста”

Мурована, хрешата в плані, з прямокутним бабинцем, дещо укороченими прямокутними боковими раменами та гранчастим вівтарем з двома симетричними прямокутними захрисгіями. *Наву* вінчає світловий восьмибічний барабан (вікна у скісних *гранях*), завершений банею з ажурним ліхтарем. Бокові рамена і бабинець вкриті двосхилими дахами, вівтар - п'ятисхилим. До західного причілку бабинця прилягає присінок з балконом на другому ярусі. Тиньковані стіни завершені профільованим гзимсом, прорізані півциркульно завершеними вікнами. Кути на ви і бабинія укріплені контрфорсами. На північний захід від церкви розташована мурована стінна дзвіниця на три аркові прорізи.

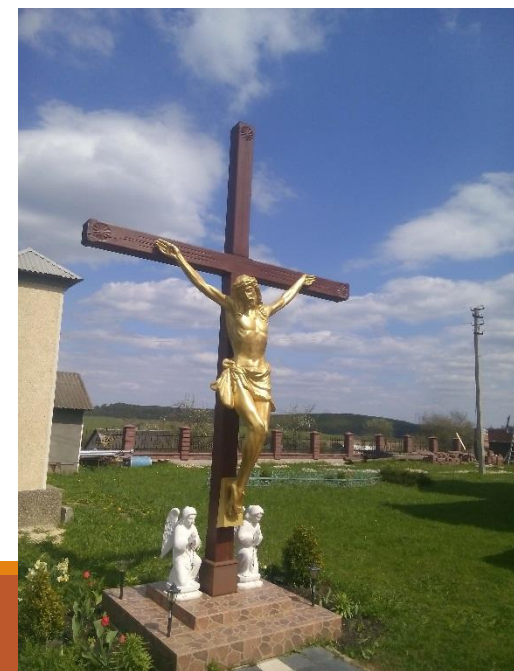
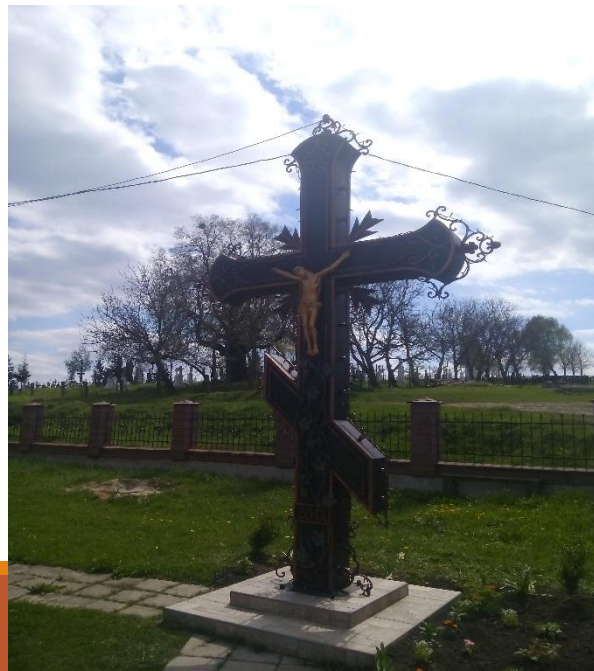
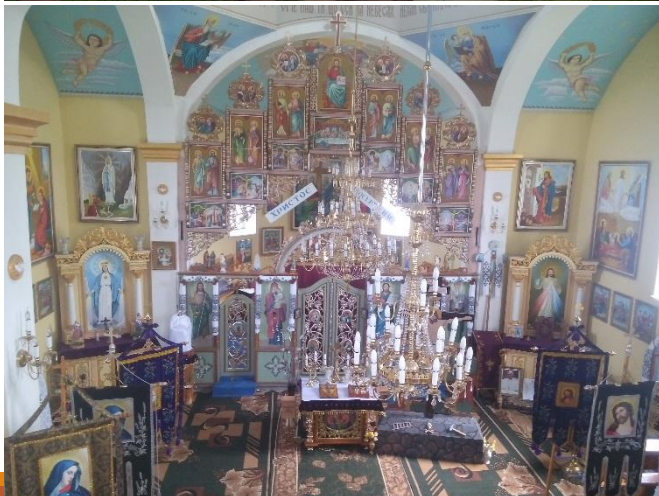

“ЦЕРКВА”

Воздвиження Чесного Хреста

*У нинішній час будівля
Воздвиження Чесного
Хреста церкви є візитною
карткою унікальності
храмового будівництва
цього села.*

Не меншою досконалістю відрізняється також декоративно – пластичне рішення профільних, тонко вирізьблених хорів, що особливо приваблює – фігурний виріз між вівтарем і навою, який композиційно з'єднує ці приміщення у єдине архітектурно – просторове ціле.

АРХІТЕКТУРНА ПАМ'ЯТКА с. Звижень

І саме в особливостях, формах, пропорціях та конструкційних елементах зовнішнього спорудження, можна углядіти ті особливості народного, канонічно - конфесійного храмового будівництва, що розвивались тут на протязі багатьох віків.

Церковна архітектура Полісся є невід'ємною частиною культурологічної спадщини українського народу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ЦДІА у Львові. Ф. 201. оп. 1. сп. 1513; оп. іа, сп. 4152.
арк. 56; ф. 408. оп. 1. сп. 54

2. Червона Русь, 1889. Ч. 94.

3. Тиндюк М. Стара і нова церква. // *Временникъ
ставропигійского института*. Львовъ. 1890. С. 149.

4. Національний музей у Львові. Фонд графіки. № 1342.

5. Драган М. Українські дерев'яні церкви. Ч. I. Львіа,
1937. С. 106.

6. Турчин А. // *Броди і Брідщина*. Нью Йорк. 1986. С. 106.

Дякую

за увагу